

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-המנחות והנסכים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לא שנו אלא שקבעו בשעת נדר, אבל בשעת הפרשה לא, כאשר נדרת - ולא כאשר הפרשת.	איתמר נמי, אמר רבי אחא בר חנינא אמר ר' אסי אמר רבי יוחנן:											קג.
האומר הרי עלי מנחה מן השעורים - יביא מן החטים, קמה - יביא סולת, בלא שמן ובלא לבונה - יביא שמן ולבונה, חצי עשרון - יביא עשרון שלם, עשרון ומחצה - יביא שנים פוטר, שלא התנדב כדרך המתנדבין.	[ת"ק] רבי שמעון:											קג.
אמאי? נדר ופתחו עמו הוא												קג.
הא מני? בית שמאי היא	הזקיה:											קג.
תפוס לשון ראשון	דאמרי: [בית שמאי]											קג.
הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה - ב"ש אומרים: נזיר	דתנן: [בית שמאי]											קג.
אינו נזיר.	בית הלל:											קג.
אפי' תימא בית הלל, באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך, לא הייתי נודר כך אלא כך.	רבי יוחנן:											קג.
לא שנו אלא דאמר מנחה מן השעורים, אבל אמר מנחה מן העדשים לא.	הזקיה:											קג.
מכדי חזקיה כמאן אמר לשמעתי? כבית שמאי, ובית שמאי משום תפוס לשון ראשון הוא, מה לי מן השעורין מה לי מן העדשים												קג.
הדר ביה.	[הזקיה]											קג.
ומאי טעמא הדר ביה?												קג.
מתני' קשיתי, מאי איריא דתני מנחה מן השעורים? ליתני מן העדשים אלא שמע מינה משום דטעי הוא, בשעורים טעי, בעדשים לא טעי.	רבא:											קג.
אפילו מן העדשים.	רבי יוחנן:											קג.
מכדי ר' יוחנן כמאן אמרה לשמעתי? כבית הלל, וב"ה משום דטעי הוא, בשעורין טעי, בעדשים לא טעי												קג.
לדבריו דחזקיה קאמר ליה: את מאי טעמא דדרת כך? משום דלא קתני מן העדשים, דלמא לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא מן העדשים, דאיכא למימר מהדר הוא דהדר ביה ותפוס לשון ראשון, אלא אפי' מן השעורין נמי, דאיכא למימר מיטעא הוא דקא טעי, אפי' הכי תפוס לשון ראשון.	[רבי יוחנן]											קג.
לא שנו אלא דאמר מנחה, אבל לא אמר מנחה לא.	זעירי:											קג.
יתיב רב נחמן וקאמר לה להא שמעתא.	[רב נחמן]											קג.
קמה - יביא סולת	איתיביה רבא לרב נחמן:											קג.
מאי לאו דלא אמר מנחה												קג.
לא, דאמר מנחה.												קג.
בלא שמן ולבונה - יביא שמן ולבונה												קג.
מאי לאו דלא אמר מנחה												קג.
לא, דאמר מנחה.												קג.
חצי עשרון - יביא עשרון שלם												קג.
מאי לאו דלא אמר מנחה												קג.
לא, דאמר מנחה.												קג.
אי הכי, אימא סיפא:												קג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-המנחות והנסכים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עשרון ומחצה - יביא שנים	[סיפא]								♣			קב:
כיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון, כי אמר חצי עשרון לא כלום קאמר									♣			קב:
לא צריכא, דאמר הרי עלי מנחה חצי עשרון ועשרון, דכיון דאמר מנחה איחייב ליה בעשרון, כי אמר חצי עשרון ולא כלום קאמר, כי הדר אמר עשרון מייתי עשרון אחרינא.									!			קב:
אי הכי, רבי שמעון פוטר שלא התנדב כדרך המתנדבין, אמאי?									♣			קב:
ר' שמעון בשיטת ר' יוסי אמרה	רבא:								!			קב:
אף בגמר דבריו אדם מתפיס.	דאמר: [רבי יוסי]								!			קב:
מתנדב אדם מנחה של ששים עשרון ומביא בכלי אחד.												קב:
אם אמר הרי עלי ס"א - מביא ששים בכלי אחד ואחד בכלי אחד, שכן הציבור מביא ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד, דיו ליחיד שהוא פחות מן הציבור אחד.												קב:
והלא אלו לפרים ואלו לכבשים, ואינם נבללים זה עם זה	רבי שמעון:										♣	קב:
אלא, עד ששים יכולין ליבלל.	[רבי שמעון]											קב:
ששים נבללין, וששים ואחד אין נבללין?	אמרו לו:										♣	קב:
כל מזות חכמים כן, בארבעים סאה הוא טובל, ובארבעים סאה חסר קרטוב אינו יכול לטבול בהן.	אמר להם: [רבי שמעון]										!	קב:
מנין לאומר הרי עלי ששים ואחד - מביא ששים בכלי אחד ואחד בכלי אחד?	שאיל שאילה למעלה מרבי יהודה בר אילעאי:										^	קב:
שכן מצינו ציבור מביאין ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד, דיו ליחיד שיפחות מן הציבור אחד.	פתח רבי יהודה בר אילעאי ראש המדברים בכל מקום, ואמר:										!	קב:
והלא אלו פרים ואילים וכבשים, אלו בלילתן עבה ואלו בלילתן רכה, אלו בלילתן שחרית ואלו בלילתן בין הערבים, ואין נבללין מזה על זה	א"ל רבי שמעון:										♣	קב:
אמור אתה	אמרו לו:										o	קב:
הרי הוא אומר וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה, כבר אמרה תורה: הבא מנחה שיכולה להיבלל.	אמר להם: [רבי שמעון]										!	קב:
בששים נבללין, בששים ואחד אין נבללין?	אמרו לו:										♣	קב:
כל מזות חכמים כן הוא, בארבעים סאה הוא טובל, בארבעים סאה חסר קרטוב אינו יכול לטבול, כביצה מטמא טומאת אוכלין, כביצה חסר שומשום אין מטמא טומאת אוכלין, שלשה על שלשה מטמא מדרס, שלשה על שלשה חסר נימא אחת אינו מטמא מדרס.	אמר להם: [רבי שמעון]										!	קב:
וכי אין נבללין מאי הוי?											♣	קב:
אם לא בלל - כשך	והא תנן:										♣	קב:
כל הראוי לביילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאינו ראוי לביילה - בילה מעכבת בו.	רבי זירא:										!	קב:
מעשה בפרודה אחת של בית רבי שמתה, ושיערו חכמים את דמה ברביעית.	רבי ביבי אמר רבי יהושע בן לוי:										o	קב:
על דם נבילות שהוא טהור	מתיב רבי יצחק בר ביסנא: העיד רבי יהושע ורבי יהושע בן בתירא:										♣	קב:
מעשה והיו נזחרין ערודיאות לאריות באיסטריא של מלך, והיו עולי רגלים שוקעין עד רכבותיהן בדם ולא אמרו להם דבר	אמר רבי יהושע בן בתירא:										o ♣	קב:
אישתיק.	[רבי יצחק בר ביסנא]										o	קב:
מאי טעמא לא קא מהדר מר?	אמר ליה ר' זוריקא:										o	קב:
היכי אהדר ליה?	אמר ליה: [רבי יצחק בר ביסנא]										o	קב:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

מנחות-המנחות והנסכים	מאן דאמר	Talmud Navigator																					
מימרא	דאמר רבי תנין:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	קג:	
והיו חייך תלואים לך מנגד - זה הלוקח תבואה משנה לשנה, ופחדת לילה ויומם - זה הלוקח תבואה מערב שבת לערב שבת, ואל תאמן בחיידך - זה הסומך על הפלטר	■ O																						